

- בשמים עשרה ועד החמשה. בדינו את מסקנות החלטה הממשלה.

- בדיתי עם יעקב ליגאל מרשי המערכה. דרשתי שאגם יקח בחשבון שני שיקולים מדיניים: (1) אם ימנעו מקרבות ביום ה' לא ימשכו כנראה יותר מ-4-5 ימים, כי יש להניח שזועצא הממונה תהערב מיד. אף שבעה ימים יהיה מכסימום שבנס. (2) מכיוון שזה עלול להיות קרב קצר יתכן שעיראק ועבה"י לא יספיקו להתערב. עבה"י לא יהיה בחול על ההערבות, וגם אחרים יקח זמן מה עד שסצרים תפנה אליהם - אם תמנע - ועד שיחליטו, ובינתיים אפשר שהקרבות יפסקו בחוקף או"ם.

מכאן נובעות שתי מסקנות צבאיות: 1) שיש לחכ/ות בדרום במבטימום הכוח האפשרי, לפען נבצע בימים המעטים משהו חשוב, אם לא נמגר את הצבא הסורי כולו, (2) שעלינו למחר כהפיסת תחנות הרכבת בחיר ודיר אבן, למען יחיה כל קו הרכבת בידינו ונשחר את דרום ירושלים מתאויב. הצעתי לשלוח גדוד או גדודים לבית גאלה ובית לחם ולהתאנות הרכבת לשם מה. יגאל טבור שאפשר לחוסיף לדרום גדוד חשנקים (אבל בשום אופן לא הגדוד המסורייני) של חסיבת ה"ן אבל אם הראל אי אפשר לשחרר מתחצפת על בידו, כי יש לחשוש להתקפת של חלגיון וחעיראקים. הראל יהיה באבו-גוש, יאכן שטטה יוכל לשלוח גדוד לדרום.

8.10.48

- הוצג לפני לוינ, חותמנים, יליד אמריקא, בארץ 26 שנה, למד בבי"ס של איתן, היה תותחן בבריגדה. שרף ממליץ עליו כמזכיר מרשי.

- בא גרשון זק. ספינות לבנוניות אורבות לספינות ישראל בקפריסין ומוליכט אותן לביירות. הם רוצים לעשות פעולה נגד ספינות מצרים, שהדבר כאילו נעשה בקנוניה אחת. הצעתי לעכב עכשיו כל פעולה אמעין זו, כי נעמוד אולי בשבוע הבא בפני פעולות אחרות.

מקורר שאלת ראש המטה - מול אז יוסף המבורגר. יעקב כאילו החליט ששניהם יישעו בראשיתם. לא נראה לי דבר זה - אחד צריך להיות ראש מטה, והשני מגן, ולא שני קונסולים שוי זכיות.

- מנקסו דיבר עם אטכול על מקורו ציוד של הלל קולק (מטר בגמון) - הסערכות מציעות יצחק זיו-אב כקצין קשר - כל העתוים מימין ועד שמאל מסכימים לכך. זיו-אב מסכים להנהיגם לסס כך, אם כי ימסיד משכורת עתונאי הגבוהה ממשכורת רב-אלוף, אבל כהנה הנאי שיהיה לו אותו המעמד שיש לקצין קשר עם עתונאי חוץ.

מקורר שאלה מלמה - מעמדו המיוחד ואם עכשיו תשעה לסלק אותם - הבטחתי להם לו לקריאה אישית את המכתב בעניין זה לרמטכ"ל.

- ישיבת ועד הבטחון. ברוב נתקבלה הצעה גרובובסקי לחוות דעה הוועד שכנתאים הנוכחיים יש להפסיק ההפוגה. בעד הצביעו ששה. -

- הזמנו את יגאל אלון לרגל מכתבו שנודף ממנו ריה שמיטה. יעקב ויגאל ידיו אובטחו שנחגים לו עזרה רבה וכותות גדולים, ואין לדחות הפעולה ואי אפשר לחזיו את הרצל מסביבת ירושלים.

- בחטט יחסי ישיבת המטה - על המקורי המיקוח. הצעתי לצמצם באשר של מיקוח, לא לתת למסקה מסכום ביצוע, להעמיד העודמו העיקריים על חינוך המפקדים למיקוח וחלפת האחריות על כל מעקד שיהיה מפקח ואחראי על יעילות, כושר, משטעה, אקן וחטבון. הצעתי למחוק טקיף ברירת החינוך הרעיוני, לבדיקה כספית וישגיה יוקר אשר מיוחד.

- בא אצלי העו"ד סלומון שחזר מירושלם המטשט שני האנגלים. היה מניגורם, לרעמו אין כל חוכחה לאשמחם. סלומסר קיבל 7 שנות מאסר, בא אצלי כי קיבל מכתב ממכר קרבי מבירות חליל בי המבקש לבוא לקפריסין לשיחה. שאלתיו אם הוא מדבר בשם סורים או לבנונים, סלומון סבור שהוא מדבר בשם פלימי א"י. לא יצאנו לנסוע.

ממקשה נחקבלו ארבעה "מסמכים". "תכנית" של א. שרון מיום 22 בספטמבר על ברית ידידות עם מצרים. בירורים וחירות של "העוזר". המצרים רוצים סיפוח החלק הערבי של א"י למצרים לשתי מטרות: 1) במקרה של סכסוך מזוין עם ישראל יוכלו לנהל הקרבות על אדמת א"י ולא על אדמתם הם. 2) כדי למנוע סיפוחו לעבה"י וחסימתו לבסיס צבאי בריטי. "העוזר" לפי דבריו קיבל מברק מאח סגן ראש המצרים, חסן יוסף, בו גודש להביא תכנית א.ש. בפני יועצים צבאיים ומדיניים של המשלחת המצרית לאו"ם. [העוזר] נטלן בשלושה יועצים: שנים צבאיים ואחד מדיני - מצרים דורשת עזה לעצמה, ולכן הם דורשים לעולם הערבי מסדרון לגמל חיפה. מצרים חוששת למדינה יהודית מפניו החמשות מריטוריאליה, השלטות כלכלית, החדרת קומוניזם.

אנשי המשרד מה - ראובן, ליאו וולטר מתיחסים לדיון בחיוב. טלגרפתי למשה שיש להתנגד לכל סיפוח איזה חלק של הארץ ביחוד עזה - למצרים. זוהי הממלכה האדירה ביותר בשכנותנו, ו"כניסתה" לארץ מסכנת כל קיומנו. אנשי המשרד קיבלו דעתי זו. משה בעצמו במכתב הרצוף ל"מסמכים" - מיום 5.10.48 כותב על סיפוח חוף הים ועזה למצרים: "זוהי הנקודה החיונית ובה חלוייה בעיקר האפשרות להידבר עם מצרים על אפס ועל חמתם של האנגלים והירדנים גם יחד. יש להגיע בנקודה זו לידי מסקנה ברורה בהקדם, כי ספק אם נוכל להתחמק מהשובה מוחלטת בשלב הבא. נטייתו היא לענות בחיוב אבל לסייג את הסכמתנו באי-נכונות לסתבך עקב ההסכמה הזאת בסכסוך עם שני בעלי הברית דלעיל".

- אבן מבריק חוכן שיחת משה עם מרשל. מרשל היה עסוק ולכן קוצרה השיחה. משה רק הספיק להגיש טענותנו בדבר הנגב, בהדגישו אחדות ים המלח ועקבה. מרשל לא הגיב אלא שאל על הגליל. הביע רצון להמשיך בשיחה.